

בש"פ 2809/14 - רומן בזק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2809/14

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: רומן בזק

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, בעמ"י 23214-04-14, מיום 13.4.2014, שניתנה על ידי כב' השופט ב' אזולאי

בשם המבקש: עו"ד עופר קופרמן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' השופט ב' אזולאי), בעמ"י 23214-04-14, מיום 13.4.2014, אשר הורה על מעצרו של המבקש עד ליום 17.4.2014. במסגרת החלטה זו התקבל עררה של המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת מ' וולפסון), במ"י 16979-04-14, מיום 11.4.2014, בגדרה הוחלט על שחרור המבקש ממעצר בתנאים מגבילים.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 8.4.2014, נעצר המבקש, ביחד עם חשודים נוספים, בחשד לביצוע עבירות של ניהול עסק ללא רישיון, לפי חוק עמוד 1

רישוי עסקים, התשכ"ח-1968; החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג 1973; קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ומכירה, ייבוא וייצור של חומר אסור, לפי סעיף 7(א)(1)(2) לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסוכנים, התשע"ג-2013.

3. מעצרו של המבקש בוצע בעקבות פשיטה שערכה המשטרה על מחסן, שנמצאו בו כמויות גדולות של חומר החשוד כסם מסוג "נייס גיא", וחומרים לייצורו של הסם. המבקש נחשד, כי הוא קשור להפעלת המחסן ולחומרים המסוכנים אשר נמצאו בו.

4. ביום 9.4.2014, הובא המבקש לדיון בהארכת מעצרו בבית משפט השלום. בית משפט השלום הורה על הארכת מעצרו של המבקש, עד ליום 11.4.2014. בהחלטתו, קבע בית משפט השלום, כי יש בחומר החקירה בתיק כדי לבסס את החשדות נגד המבקש. בנוסף, קבע בית משפט השלום, כי יש להעמיק את החקירה בעניינו של המבקש, על מנת לבחון את טיב החשדות נגדו, והורה למשטרה לבצע פעולות חקירה מסוימות לשם כך.

5. ביום 11.4.2014, ביקשה המשטרה להאריך את מעצרו של המשיב פעם נוספת. בהחלטתו הדוחה את הבקשה, עמד בית משפט השלום על כך שטרם נתקבלה חוות דעת מעבדה לגבי החומרים שנתפסו במחסן. כמו כן, ציין בית משפט השלום, כי ראיות אשר נטען כי הביאו לקידומה של החקירה, לא הוצגו בפניו, וכל שהוצג בדיון הם נתונים מכלי שני, בנוגע לראיות אלו. לפיכך, קבע בית משפט השלום, כי הראיות שבפניו אינן מחזקות את הקשר המיוחס למבקש למחסן ולחומרים שנתפסו בו, והורה על שחרורו של המבקש ממעצר בתנאים מגבילים.

6. ביום 13.4.2014, הגישה המשיבה ערר על החלטתו זו של בית משפט השלום, לבית המשפט המחוזי בבאר שבע. בהחלטתו, קבע בית המשפט המחוזי, כי יש יסוד סביר לחשדות המיוחסים למבקש, וכי יש לבצע פעולות חקירה נוספות המצריכות את המשך מעצרו. עוד קבע בית המשפט המחוזי, כי לא היה די בהשגותיו של בית משפט השלום לגבי חומר הראיות בתיק, כדי להביא לשחרורו של המבקש ממעצר. לפיכך, קיבל בית המשפט המחוזי את ערר המשיבה, והורה על הארכת מעצרו של המבקש, עד ליום 17.4.2014.

טענות המבקש בבקשה לרשות ערר

7. בבקשתו טוען המבקש, כי שמו עלה בחקירה, מכיוון שבמהלך חקירת שומר שהיה במחסן, נמסר על ידי אותו שומר, כי המבקש הכיר את האדם ששכר את המחסן מבעליו. לטענת המבקש, השומר במחסן הוסיף בחקירתו, כי שוכר המחסן הכיר בינו לבין המבקש, על מנת שהמבקש יסייע לאמו של השומר לקדמה בתור בבית החולים "סורוקה" בבאר שבע, וזאת בהיות המבקש סניטר ראשי במחלקת נשים ויולדות בבית החולים. לטענת המבקש, מהחלטתו של בית משפט השלום עולה בבירור, כי אין כל ראיה הקושרת אותו למחסן ולחומרים המסוכנים שנתפסו בו. נטען בנוסף, כי המבקש מוחזק במעצר כ"בן ערובה", עד אשר ייעצר אחיו, אשר דרוש אף הוא לחקירה בקשר לפרשה.

עוד נטען, כי בית המשפט המחוזי האריך את מעצרו של המבקש, מבלי לנמק את החלטתו, ומבלי שנדרש לעוצמת הראיות שהוצגו לביסוס החשדות נגד המבקש. לטענת המבקש, בית המשפט המחוזי לא נתן דעתו לכך שלא הייתה כל התפתחות בחקירתו של המבקש, מאז הארכת מעצרו הראשונה. כמו כן, טוען המבקש, כי שגה בית המשפט המחוזי, משקיבל את ערר המשיבה, מבלי שהוצגה לו חוות דעת מעבדה לגבי טיבם של החומרים שנתפסו במחסן. לפיכך, טוען המבקש, כי יש להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, ולהורות על שחרורו ממעצר.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות, מן הטעם שהיא אינה מקימה עילה לדיון "בגלגול שלישי".

9. הלכה מושרשת היא, כי אמת המידה למתן רשות לערור על החלטה לפי סעיף 53(א1)(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, תינתן רק באותם מקרים, בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או סוגיה ציבורית נכבדה, החורגת מעניינם של הצדדים, או בנסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (ראו, בש"פ 3334/13 ישראלוב נ' מדינת ישראל (9.5.2013); בש"פ 5455/12 אבו עדרה נ' מדינת ישראל (11.7.2012)).

10. המקרה דנן אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה למתן רשות ערעור על החלטת מעצר "בגלגול שלישי". החלטת בית משפט השלום, לפיה לא חלה התקדמות בחקירת החשדות נגד המבקש, התבססה, בין היתר, על כך שלא הוצגו לעיונו של בית המשפט, ראיות אשר קושרות את המבקש למחסן בו נמצאו החומרים האסורים. זאת, משום שבית משפט השלום לא הופנה לראיות המקוריות, אלא הוצגו בפניו נתונים אודות ראיות אלו, אשר נראה לו כי נמסרו מכלי שני. בית המשפט המחוזי החליט לקבל את הערר, בקובעו כי הוא אינו סבור "שהיה בהשגות של בית משפט השלום על פעולות המשטרה כדי להצדיק את שחרורו של המבקש". יש להדגיש, כי החלטתו של בית המשפט המחוזי מבוססת על הערכה של חומר ראיות שהוצג לעיונו, ולא מצאתי מקום להתערב בהערכה זו.

11. לאור האמור, הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, י"ד בניסן התשע"ד (14.4.2014).

ש ו פ ט

עמוד 3

